

*Elizabeth ja
härkä Darcy*

TERI WILSON

Teri Wilson
Unleashing Mr. Darcy
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Tiiu Sulsenberg
Korrektor Inna Viires

© 2014 by Teri Wilson
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M11302715
ISBN 978-9949-25-840-6

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee .

Kallis lugeja!

Täna sind, et valisid lugemiseks minu esimese raamatu. Enne kui esimesed sõnad paberile panin, mõtlesin kirjutamisele terve aasta. Tõllal tegelesin teiste projektidega ja ma polnud kindel, kas keegi tahaks lugeda härra Darcyst, kes on....

Aga ma ei saanud sellest mõttest lahti. Vahel tabasin end mõtlemast vestlusele Darcy ja Elizabethi vahel. Seda juhtus nii sageli, et lõpuks polnud mul muud valikut, kui see raamat valmis kirjutada. Mul oli selleks julgust. Ja ma loodan, et sa naudid selle lugemist sama palju, kui mina nautisin kirjutamist.

Üks toredatest väljakutsetest klassikal põhineva tänapäeva-romaani kirjutamisel on võimaluste leidmine samasuguste sõnade, fraaside ja kirjelduste edasiandmiseks nagu originaaltekstis. Mitmed tillukesed kalliskivid säravad „Uhkuses ja eelarvamuses” ja nüüd ka siin. Ja selle filmi fännidele on ka selles raamatus mõned erilised hetked.

See on esimene kolmest raamatust koosnevast seeriast, mis jutustab ümber klassikalisi armastuslugusid.

Mõnusat lugemist!

Teri Wilson

Kõigile neile, kes armastavad härra Darcyt.

Suur tänu mu perekonnale,
mu vapustavale agendile Elizabeth Winick Rubinsteinile,
Rachel Burkotile, Tara Parsonsile ja Susan Swinwoodile
Harlequini kirjastusest,
kirjanikele Beckie Ugolinile, Meg Benjaminile ja Rachel
Brimble'ile,
Sue Baxterile ja kirjastusele Baxter Borders,
täiesti ehtsatele Blissile ja Finnile ning hiilgavale Jane
Austinile, kellele võlgnen erilise tänu.

1

Kõik ju teavad, et üksik naine, kes hakkab lähenema kolmekümnele, tahab endale meest. Preili Elizabeth Scott, kakskümmend üheksa aastat ja kolmsada kuuskümmend neli päeva vana, oli selle reegli tähelepanuväärne erand. Hoolimata oma ema survest oli Elizabeth oma vallalise-staatusega üpris rahul. Viimastel nädalatel ehk isegi rohkem kui kunagi varem. See, et ta oli tahtmatult köitnud ühe väga mõjuka, kuid *abielus* mehe tähelepanu ning too ei leppinud keeldumisega, pani teda täiesti uuel viisil hindama oma koera tingimusteta armastust.

Koerad on lojaalsed.

Koerad ei vallanda inimesi.

Koerad saavad aru sõnast *ei*.

Seetõttu tundus sünnipäeva veetmine koertenäitusel Jersey Turnpike'is nagu tõeline taeva kingitus. Kas on mõni parem viis unustada, et elu on õmblustest rebenemas, kui saad veeta kaks kena päeva koertenäitusel, lüüa maksimaalselt üles oma Cavalier King Charles spanjel ja võita peotäis läikivaid siidpaelu?

Ei.

Isegi ilma siidpaelteta peaks Elizabeth seda täiuslikuks nädalalõpuks. Ta naeratas Blissile, kes tõstis kammimislaual lamades oma suurte silmade hingestatud pilgu. Bliss tõusis tagajalgadele, sirutas kaela ja andis Elizabethile põsemusi. Naine armastas seda koera – peaaegu liiga palju. Kindlasti liiga palju, nagu arvas ta öde Jenna.

„Kas sa tead, mida see mulle meelde tuletab?” Jenna noogutas Blissi suunas ja muigas. „Seda suurt Barbie pead, mille sa jõuludeks said, kui olid üheksane. Mäletad? Sa said ta juukseid lokirullidega lokkida ja tal oli see maitsetu sinine lauvärv.”

„Muidugi mäletan.” Elizabeth piserdas Blissi kõrvu volüümi andva vedelikuga. „LuLu.”

„Oh, taevas, halasta. Ma unustasin ära, et sa talle sellise nime panid.” Jenna võttis oma Starbucks'i kohvitopsist suure lonksu ja vangutas pead. „Kes paneb Barbiele teise nime?”

„Mina.” Elizabeth silmitses kadedusega lattet. Starbucks oli just sedasorti nauding, mis tekitas süümekaid ja mida töötud õpetajad – isegi *ajutiselt* töötud nagu tema – ei saanud endale lubada. Samuti nagu koertenäituse sissepääsupileteid, tuleb tunnistada. Ta tahtis, et see seekord end ära tasuks.

„Tõsiselt. See on tegelikult seesama asi. See kammimine ja föönitamine.” Jenna võttis karva õhendamiseks mõeldud käärid ja silmitses neid, kuni Elizabeth need tema käest ära võttis. Need olid maksnud tema kaks päevapalka.

Siis, kui ta veel tööl oli.

Sa oled ikka veel tööl. See on ainult nädalane katkestus. Mõtle sellest nagu puhkusest, mitte pealesunnitud puhkusest, mida sa endale mitte mingil juhul ei saa lubada.

Elizabeth hingas sügavalt sisse ja pügas kääridega Blissi pead, napsas ära mõne kihara. Ta tõmbus eemale, et tulemust hinnata. „Täiuslik.”

Bliss kiljatas nõustuvalt ja Jenna pööritas silmi. „Sa oleks pidanud juuksuriks hakkama, õeke, mitte õpetajaks. Ma kardan, et sa oled vale ala valinud.”

Kohe, kui need sõnad olid üle huulte tulnud, ham-
mustas Jenna huulde. „Palun väga vabandust. Pahasti öel-
dud.”

Elizabeth manas näole naeratus. „Pole midagi.”

Üle Jenna näo libises tusane ilme. Elizabeth vähemalt lootis, et tusane, mitte kaastundlik. „Ma olen idioot. Ära pane mind tähele. Sa oled suurepärane õpetaja. Kõige parem. See „ajutine eemaldamine” on ju ajutine. Sa saad oma töö tagasi, enne kui arugi saad. Mina olen idioot ja see Grant Markham on igavene koeraniru.”

„Ära ütle nii.” Elizabeth tõmbas põlle üle pea ja silus oma kleidiesist. „Sa solvad sellega koeri.”

„Õigus.” Jenna krimsutas nina. „Ma tahan selle heaks teha. Kuidas oleks lattega? Minu kulul, sünnipäevalaps.”

Elizabeth pani Blissile näituserihma kaela ümber. Kui Jenna läheb praegu Starbucks, siis ei näe ta Blissi võistlemas. Jennal ei ole sellest küll midagi. Ta ei hooligi eriti koertenäitustest. Elizabeth teadis, et ta oli tulnud vaid seetõttu, et muretses, kuidas õde oma sünnipäevanädalalõpul üksi on. Selgitada, et ta pole üksi – tal on Bliss –, oleks Jennale vaid enesekindlust juurde andnud.

Armas Jenna. Alati nii kaitsev vanem õde.

„See oleks väga tore.” Elizabeth võttis Blissi kaenla alla. *Pumpkin Spice*.^{*} Kooritud piimaga.”

„Ma tellin vahukoorega. Sinu sünnipäev. Tunne elust mõnu.” Jenna heitis koti üle õla ja muigas ning kadus kokkupandavate laudade ja toolide vahele selles rahvarohkes piirkonnas, kus koertenäituseks ettevalmistusi tehti.

Elizabeth pigistas kergelt Blissi. „Ainult sina ja mina, tüdruk. Oled valmis? Etendus algab.”

Võistlusala ümbrus oli tulvil närvilist energiat, isegi rohkem kui tavaliselt. Bliss oli Elizabethi esimene koer, üheksakuune ja ikka veel kutsikas. Nad sobisid oma kogenematuses hästi ja ilmselgelt olid mõlemad närvis. Tavaliselt võtsid vanemad näitustel käijad asja rahulikult. Ent täna näisid kõik olevat murelikud ja kogunesid kahestesse ja kolmestesse rühmadesse.

Viiendat areeni ümbritses natuke hirmutav vaikus. Isegi koerad olid haukumise järele jätnud.

Elizabeth võttis Blissi kõvemini sülle ja nihkus sinna poole, kus mõned näitusel esinejad sosistasid ja kulmu kortsutasid. „Mis siin toimub?”

„Kohtuniku vahetus.” Üks ümmarguse näo ja blondi juuksepahmakaga naine keris oma kolmevärvilist Cavalier’de näituserihma ümber sõrmede, kuni ta sõrmeotsad valgeks muutusid.

„Kohtuniku vahetus?” Elizabeth vaatas vilksamisi areeni poole, aga see oli tühi.

„Jah. Keegi külaliskohtunik, kellest me varem midagi kuulnud pole.”

^{*}teatud maitseaineseguga kohv (tõlkija märkus)